Gravissimum Educationis (Vat II) and 'New Maps of Hope' (Pope Leo XIV)

1965-ൽ പ്രഖ്യാപിച്ച ക്രിസ്തീയ വിദ്യാഭ്യാസത്തെക്കുറിച്ചുള്ള രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിന്റെ പ്രഖ്യാപനമാണ് *Gravissimum Educationis* ("വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം"). മനുഷ്യന്റെ അന്തസ്സിലും മനുഷ്യ രൂപീകരണത്തിന് സംഭാവന നൽകാനുള്ള സഭയുടെ ഉത്തരവാദിത്തത്തിലും അധിഷ്ഠിതമായ ഒരു അടിസ്ഥാന മനുഷ്യാവകാശമായി വിദ്യാഭ്യാസത്തെ ഈ രേഖ സ്ഥാപിക്കുന്നു. ബൗദ്ധിക, ധാർമ്മിക, ശാരീരിക, ആത്മീയ മാനങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള സമഗ്രമായ മനുഷ്യവികസനം വളർത്തിയെടുക്കണമെന്നും അതുവഴി സമൂഹത്തിന് സംഭാവന നൽകാനും ക്രിസ്തീയ തത്വങ്ങൾക്കനുസൃതമായി വ്യക്തിപരമായ സംതൃപ്തി കൈവരിക്കാനും കഴിവുള്ള വ്യക്തികളെ വികസിപ്പിക്കണമെന്നും ഇത് ഊന്നിപ്പറയുന്നു. സാമ്പത്തിക ഉൽപ്പാദനക്ഷമതയ്ക്കോ പൗര പങ്കാളിത്തത്തിനോ ഉള്ള ഒരുക്കമായി മാത്രമല്ല, സത്യം, നീതി, വിശുദ്ധി എന്നിവ പിന്തുടരുന്നതിൽ മുഴുവൻ വ്യക്തിയെയും രൂപപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു പരിവർത്തന പ്രക്രിയയായാണ് വിദ്യാഭ്യാസം അവതരിപ്പിക്കുന്നത്.

ശാസ്ത്രീയമായി, ആധുനിക സംവേദന (Pedagogy) രീതികൾ, ശാസ്ത്രീയ പുരോഗതി, സാംസ്കാരിക വൈവിധ്യം എന്നിവയുടെ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന പ്രാധാന്യത്തെ പ്രമാണം അംഗീകരിക്കുന്നു, കത്തോലിക്കാ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ അക്കാദമികമായി മത്സരാധിഷ്ഠിതമായും, പ്രൊഫഷണലായി ഘടനാപരമായും, സാമൂഹിക മാറ്റങ്ങളോട് പ്രതികരിക്കുന്നതായും തുടരണമെന്ന് ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു. എല്ലാവർക്കും, പ്രത്യേകിച്ച് പാർശ്വവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടവർക്ക് ഗുണനിലവാരമുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം ലഭ്യമാക്കുന്നതിൽ സഭ, കുടുംബം, ഭരണസംവിധാനം എന്നിവ തമ്മിലുള്ള സഹകരണം ഇത് ഊന്നിപ്പറയുന്നു. ആജീവനാന്ത പഠനം, പ്രൊഫഷണൽ പരിശീലനം, ഇന്റർ ഡിസിപ്ലിനറി അക്കാദമിക മികവ്, ഗവേഷണം, പുതുക്കിയ പാഠ്യപദ്ധതി, അധ്യാപക രൂപീകരണം - പരിശീലനം, വിശ്വാസത്തിന്റെയും ബൗദ്ധിക അന്വേഷണത്തിന്റെയും കേന്ദ്രങ്ങളായി സർവകലാശാലകളെ ഉയർത്തൽ തുടങ്ങിയ സമകാലിക വിദ്യാഭ്യാസ തത്വങ്ങളെ ഈ പ്രഖ്യാപനം അതീവ ഉത്സാഹത്തോടെ ശ്ലാഘിക്കുന്നു.

വികസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസ ഭൂപ്രകൃതിയെ അംഗീകരിക്കുന്നതിൽ ഈ പ്രമാണം ദർശനാത്മകമാണെങ്കിലും, അതിന്റെ ഭാഷ അതിന്റെ കാലത്തെ സഭാ ലോകവീക്ഷണത്തിൽ വേരൂന്നിയതാണ്. ബഹുസ്വരത അല്ലെങ്കിൽ മതേതര സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഇത് പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നതായി കാണപ്പെടാവുന്ന ഒരു മാനദണ്ഡ കത്തോലിക്കാ നരവംശശാസ്ത്രപരവും ധാർമ്മികവുമായ ചട്ടക്കൂടിനെ അതിന്റെ സമീപനം അനുമാനിക്കുന്നു. സാമൂഹിക അസമത്വങ്ങൾ, വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള വ്യവസ്ഥാപരമായ തടസ്സങ്ങൾ, 20-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തിൽ ഉയർന്നുവരുന്ന

വെല്ലുവിളികൾ, Constructivism, വിമർശനാത്മക അധ്യാപനശാസ്ത്രം (critical pedagogy), inclusivity discourse എന്നിവയുമായി ഇതിന് വ്യക്തമായ ഇടപെടൽ നടത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്ന് വിമർശകർ വാദിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ഈ concilial document കത്തോലിക്കാ വിദ്യാഭ്യാസ തത്ത്വചിന്തയിലെ ഒരു അടിസ്ഥാന ഗ്രന്ഥമായി നിലകൊള്ളുന്നു എന്ന് മാത്രമല്ല ദൈവശാസ്ത്ര പാരമ്പര്യത്തെ ആധുനിക വിദ്യാഭ്യാസ വെല്ലുവിളികളുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്നതിൽ ശ്രദ്ധേയമായി ഇടപെടുന്നുണ്ട്. കൂടാതെ വിശ്വാസം, യുക്തി, മനുഷ്യവികസനം എന്നിവയെ സമന്വയിപ്പിക്കാനുള്ള ആഹ്വാനത്തിലൂടെ ആഗോളതലത്തിൽ കത്തോലിക്കാ സ്ഥാപനങ്ങളെ ഏകോപിപ്പിക്കുന്നതിന് സഹായവുമാണ്.

'New Maps of Hope' (Pope Leo XIV) എന്ന അപ്പസ്തോലിക തിരുവെഴുത്തിൽ (Apostolic Letter), *Gravissimum Educationis (Vat II)* ൽ വ്യക്തമാക്കിയ കത്തോലിക്കാ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ദർശനം ലിയോ പതിനാലാമൻ മാർപ്പാപ്പ പുനഃപരിശോധിക്കുകയും പുതുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, ഇത് 21-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഡിജിറ്റലൈസേഷൻ, സാമൂഹിക വിഘടനം, പാരിസ്ഥിതിക പ്രതിസന്ധി, ആഗോളവൽക്കരണം എന്നിവയുടെ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നു.

[ലിയോ പതിനാലാമൻ മാർപാപ്പയുടെ അപ്പസ്തോലിക ലേഖനം 'New Maps of Hope' വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നു: സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് ബസിലിക്കയിൽ 29.10.2025ൽ ഒപ്പിട്ട അപ്പസ്തോലിക ലേഖനം *Gravissimum Educationis* എന്ന വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിൻറെ പ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ 60-ാം വാർഷികത്തിലാണ് പുറത്തിറക്കിയത്. അതിൽ പരിശുദ്ധ പിതാവ് വിദ്യാഭ്യാസത്തെ "സ്നേഹത്തിന്റെ ദൗത്യം" എന്നും " ക്രിസ്തീയ സഹവർത്തിത്വത്തിന്റെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന പ്രകടനങ്ങളിലൊന്ന്" എന്നും വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു. "പ്രവർത്തനോന്മുഖമായ പരിശീലനത്തിന്" എതിരായി ആളുകളെ മദ്ധ്യത്തിൽ നിർത്താൻ അദ്ദേഹം ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു. കത്തോലിക്കാ വിദ്യാഭ്യാസം "സംഗീതാത്മകവും (സമൂഹമായും, വ്യക്തിപരമായും)," "മാനുഷികവും" ആയിരിക്കണം, സമാധാനവും "പാരിസ്ഥിതിക ഉത്തരവാദിത്തവും" സൃഷ്ടിക്കാൻ കഴിവുള്ളതായിരിക്കണം എന്ന് അദ്ദേഹം ഓർമിപ്പിക്കുന്നു.]

വിദ്യാഭ്യാസം ഒരു ഐച്ഛിക സേവനമല്ല, മറിച്ച് സുവിശേഷം "സംവേദനപ്രക്രീയയായും, പരസ്പര ബന്ധം ഊട്ടിയുറപ്പിക്കുന്ന ചാലകമായും, സംസ്കാരിക സമന്വയ വേദികളായും ദൈനംദിന ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളായും" ആയി മാറുന്നതിനുള്ള ഒരു അടിസ്ഥാന മാർഗമാണെന്ന് അദ്ദേഹം ഊന്നിപ്പറയുന്നു. കത്തോലിക്കാ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ വിശ്വാസവും യുക്തിയും, കഴിവും മനസ്സാക്ഷിയും സമന്വയിപ്പിക്കണമെന്നും, വിദ്യാർത്ഥികളെ തൊഴിൽ ശക്തിക്കായി മാത്രമല്ല, അതിവേഗം മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ലോകത്ത് "യഥാർത്ഥ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും മനുഷ്യ അഭിവൃദ്ധിക്കും" സജ്ജരാക്കണമെന്നും ഈ അപ്പസ്തോലിക ലേഖനം സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു. ഡിജിറ്റൽ, സാംസ്കാരിക വിഭജനങ്ങൾക്കിടയിൽ സഹകരിച്ച് 'പാലങ്ങൾ' പണിയാനും, മനസ്സ്, ശരീരം, ഹൃദയം, ആത്മാവ് എന്നിവയിൽ മുഴുവൻ വ്യക്തിയെയും വളർത്താനും, അന്തസ്സ്, നീതി, പ്രത്യാശ എന്നിവ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാനും ശുശ്രൂഷയിലായിരിക്കുന്ന കുടുംബങ്ങളെയും സ്കൂളുകളെയും സർവകലാശാലകളെയും സഭയെയും ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു.

www.malankaralibrary.com

ശാസ്ത്രീയമായി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ, ഈ അപ്പസ്തോലിക ലേഖനം ആജീവനാന്ത പഠനപ്രവർത്തനങ്ങൾ, ഡിജിറ്റൽ സാക്ഷരത തുടങ്ങിയ സമകാലിക വിദ്യാഭ്യാസ സിദ്ധാന്തങ്ങളെ കത്തോലിക്കാ നരവംശശാസ്ത്രവും അധ്യാപനശാസ്ത്രവും ഒരുമിച്ച് കൊണ്ടുവരേണ്ടതിന്റെ പ്രാധാന്യം ഊന്നിപ്പറയുന്നു. കുടുംബത്തെ "മാനവികതയുടെ ആദ്യ വിദ്യാലയം" എന്ന നിലയിലും, വിശ്വാസ-സംസ്കാര സംയോജനത്തിലുമുള്ള വേദി എന്നതിലുപരി സമഗ്ര വിദ്യാഭ്യാസത്തെയും മൂല്യ രൂപീകരണത്തെയും കുറിച്ചുള്ള നിലവിലെ ഗവേഷണ ത്തിനുപയുക്തമായ പ്രധാന ഘടകമായും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. തൊഴിൽ അധിഷ്ഠിതമായി മാത്രമല്ല – വിമോചനവിദ്യാഭ്യാസത്തിന് - അത് നൽകുന്ന ഊന്നൽ ആധുനിക വിമർശനാത്മക ബോധനശാസ്ത്രത്തിന്റെ പഠനത്തോടുള്ള താൽപ്പര്യവുമായി പ്രതിധ്വനിക്കുന്നു. പാപ്പാ ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു: “മനസ്സ്, ഹൃദയം, കൈകൾ; പുതിയ ശീലങ്ങൾ, സമൂഹ ശൈലികൾ, സദ്ഗുണപൂർണ്ണമായ ആചാരങ്ങൾ എന്നിവയെ ഉൾപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു വിദ്യാഭ്യാസം നമുക്ക് ആവശ്യമാണ്.”

എന്നിരുന്നാലും, ഒരു നിർണായക കാഴ്ചപ്പാടിൽ, ഈ രേഖ വെല്ലുവിളികളെയും അഭിമുഖീകരിക്കുന്നുണ്ട്. കത്തോലിക്കാ സാഹചര്യങ്ങളുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും, അതിന്റെ ദൈവശാസ്ത്രപരവും സഭാപരവുമായ ചട്ടക്കൂട് ബഹുസ്വര വിദ്യാഭ്യാസ സന്ദർഭങ്ങളുമായോ, സ്ഥാപനപരമായ അധികാരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള മതേതര വിമർശനങ്ങളുമായോ, പൂർണ്ണമായും ഇടപഴകണമെന്നില്ല. വിദ്യാഭ്യാസ നവീകരണത്തിനായുള്ള ആഹ്വാനം ശക്തമാണ്, എന്നാൽ വൈവിധ്യമാർന്ന ആഗോള പരിതസ്ഥിതികളിൽ (with inequalities of access, digital divides, and socio-economic barriers - ഡിജിറ്റൽ വിഭജനങ്ങൾ, സാമൂഹിക-സാമ്പത്തിക തടസ്സങ്ങൾ എന്നിവ) പ്രായോഗിക നിർവ്വഹണം ഒരു തുറന്ന ചോദ്യമായി തുടരുന്നു. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, ദർശനം വിശാലമാണ്, എന്നാൽ വിഭവശേഷി കുറഞ്ഞ സാഹചര്യങ്ങളിൽ അത് പ്രവർത്തനക്ഷമമാക്കുന്നതിനുള്ള വഴികൾ വളരെ കുറവാണ്. കൂടാതെ, ഡിജിറ്റലൈസേഷനെയും വിഘടനത്തെയും ഇത് അഭിസംബോധന ചെയ്യുമ്പോൾ, ലോകമെമ്പാടുമുള്ള വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായങ്ങളിലെ പ്രത്യേക ഘടനാപരമായ അനീതികളെ (ദാരിദ്ര്യം, ജാതി, മതം, സാമ്പത്തിക സ്ഥിതി മുതലായവ അനുസരിച്ച് വ്യക്തികളെ ഒഴിവാക്കൽ, ലിംഗപരമായ അസമത്വം) നേരിടുന്നതിന് ഇതിന് പരിമിതികളുണ്ട്.

വത്തിക്കാൻ II പ്രഖ്യാപനം വിദ്യാഭ്യാസത്തെ ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും "അവിഭാജ്യമായ അവകാശം" ആയി അംഗീകരിച്ചു, മാത്രമല്ല, വിദ്യാഭ്യാസ പ്രവർത്തനത്തെ "ഭൂമിയിൽ യഥാർത്ഥ ഐക്യവും യഥാർത്ഥ സമാധാനവും ഉറപ്പാക്കുന്നതിന് മറ്റ് ജനങ്ങളുമായുള്ള സാഹോദര്യ സഹവർത്തിത്വത്തിന് തുറന്നിരിക്കുന്ന വാതിലായി" ചിത്രീകരിച്ചു. ലോകത്തിലെ "ദ്രുതഗതിയിലുള്ള മാറ്റങ്ങളുടെ" വെളിച്ചത്തിൽ, പാപ്പാ തന്റെ കത്തിൽ അതിന്റെ "അതിശയകരമായ സ്ഥിരത" ഊന്നിപ്പറയുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ മൂല്യം "സ്നേഹത്തിന്റെ കടമ" ആയി വീണ്ടും സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതിന് പാപ്പാ *Gravissimum Educationis* നെ ഉപയോഗിക്കുന്നു - "വിദ്യാഭ്യാസം ഒരു അനുബന്ധ പ്രവർത്തനമല്ല, മറിച്ച് സുവിശേഷവൽക്കരണത്തിന്റെ ഘടനയെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നു" എന്ന് സഭയെ അത് ഓർമ്മിപ്പിച്ചു, അതിലൂടെ അപ്പസ്റ്റോലിക പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ പുതിയ ആവിഷ്കാരത്തിനും, കാരിസത്തിന്റെ പുനർവായനകൾക്കും അത് വഴി തെളിച്ചു എന്നും പാപ്പാ ഓർമിപ്പിക്കുന്നു.

"യുദ്ധങ്ങൾ, കുടിയേറ്റം, അസമത്വങ്ങൾ" എന്നിവ മൂലമുണ്ടാകുന്ന "വിദ്യാഭ്യാസ അടിയന്തരാവസ്ഥ"യും പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിക്കാത്ത "ലക്ഷക്കണക്കിന്

www.malankaralibrary.com

കുട്ടികൾ" അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസ പ്രതിസന്ധികൾ, ആധുനിക വിദ്യാഭ്യാസ പ്രക്രീയകളിലൂടെ ലോകത്തിന് ആവശ്യമായ "പ്രതീക്ഷയുടെ ഒരു തിരിനാളത്തെ" സമ്മാനിക്കാൻ ഉതകുന്നവ ആണെന്ന് അപ്പസ്തോലിക പ്രബോധനമായ '*Dilexi te*' ഉദ്ധരിച്ച് പാപ്പാ പറയുന്നു. ഡിജിറ്റൽ യുഗത്തിലെ കത്തോലിക്കാ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് ഒരു നാഴികക്കല്ലായ രേഖയാണ് 'New Maps of Hope' - അതിലൂടെ വിശ്വാസം, യുക്തി, മാനുഷിക അന്തസ്സ് എന്നിവയുടെ ശക്തമായ സമന്വയം വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. സ്കൂളുകൾക്കും സർവകലാശാലകൾക്കും ഭാവിയിലേക്കുള്ള പാത രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിനൊപ്പം *Gravissimum Educationis* ന്റെ പാരമ്പര്യത്തെ ഇത് പുതുക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, വൈവിധ്യമാർന്ന ആഗോള സാഹചര്യങ്ങളിൽ സ്ഥാപനങ്ങൾ അതിന്റെ വിശാലമായ തത്വങ്ങളെ മൂർത്തവും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുമായ വിദ്യാഭ്യാസ രീതികളിലേക്ക് എങ്ങനെ വിവർത്തനം ചെയ്യുന്നു എന്നതിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും ഇതിന്റെ സ്വാധീനം. നമ്മൾ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ വരും ദിവസങ്ങളിൽ, ഈ അപ്പസ്തോലിക കത്തിന്റെ ആത്മാവ് ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ട് കൂടുതൽ പഠനങ്ങൾ ഉയർന്നുവരും എന്ന പ്രത്യാശയോടെ,

മനു വർഗ്ഗീസ് OIC

ബഥനി ആശ്രമം, ഫോൾത്ത - കൊൽക്കത്ത